Rok II. Niedziela 19 maja 1929. Nr. 20.

LWOWSKIE WIADOMOŚCI PARAFJALNE

TYGODNIK POŚWIĘCONY ŻYCIU RELIGIJNEMU M. LWOWA

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ul. Ormiańska 13. Nr. tel. 24.61. — Godziny urzędowe administracji codziennie od 8—16 z wyjątkiem niedziel i świąt. — Godziny urzędowe redakcji codziennie od 16—18 z wyjątkiem niedziel i świąt.

Prenumerata roczna z dostawą do domu wynosi **8 zł.**, kwartalna **2 zł.**, bez dostawy do domu rocznie **5 zł.**, kwartalnie **1·30 zł.** Cena numeru pojedynczego **10 gr.** — Konto czekowe Nr. 151.169 (Bibljoteka Religijna). Prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy parafjalne o. łac we Lwowie, gdzie też można numery odbierać.

Jeszcze tydzień trwa spowiedź wielkanocna.
Dopełnić obowiązku, kto jeszcze nie był!

KOCHAJMY NASZE KOŚCIOŁY!

Należy zanotować pewne dodatnie objawy w życiu religijnem Lwowa. Możemy na nie wskazać z dużem zadowoleniem.

Zacznijmy od kościoła św. Marji Magdaleny. Podaliśmy swojego czasu sprawozdanie, jak zbierał komitet pieniądze na odnowienie kościoła, ile zebrał, ile wydał, co zamierza jeszcze uczynić. Radość z dokonanego dzieła, zadowolenie ze spełnienia obowiązku miały swój wyraz w czwartek, 9 maja, w święto Wniebowstąpienia Pańskiego, gdy X. Arcybiskup Bolesław Twardowski dokonywał konsekracji głównego ołtarza, którego podobiznę podaliśmy w poprzednim numerze. Tłumy, zalegające świątynię, swoją świątynię, w czasie tej długiej uroczystości, trwały w kościele, bo łaski konsekracji doznawał ołtarz z ich przyczynieniem się powstały. Niema tam parafjanina, któryby nie mówił z dumą: „Odnowiliśmy nasz kościół. Mamy nowy ołtarz główny".

Dawniej nieco odnowiono kościół św. Mikołaja, św. Anny, św. Marcina, św. Andrzeja, św. Antoniego: do kościoła św. Elżbiety sprawiono cenne organy, przystępują do budowy ołtarza głównego; wielkim kosztem odnawia się katedra. Zbierzmy to wszysko razem, zestawmy, a możemy być dumni z siebie, z swej ofiarności i z swych zabiegów.

Nie o zadowolenie jednak tylko chodzi, nie o dumę tylko, że kościół jest piękny. Chodzi tu o coś więcej: o nasz udział w rzeczach Bogu poświęconych.

Nie zanosi się na to i nie przyjdzie do tego, by ludziom nie wolno było nic dać na kościół, ale byłaby to bardzo wielka krzywda, wyrządzona wiernym. Jak to? Ze swego majątku, z tego, co moje, co zapracowane przy Bożem błogosławieństwie, mnie nie wolno nic poświęcić dla czci Boga, w którego wierzę, od którego spodziewam się nagrody w niebie, którego kocham nadewszystko? Mam przychodzić do kościoła, by modlić się, widzieć tam rozmaite piękne rzeczy dla ozdoby domu Bożego i mnie nie wolno się niczem do tego przyczynić? Przenigdy!...

Niema obawy, byśmy dawali na kościół ponad stan i tego czynić nie będziemy. Na niechętnych, narzekających, buntujących możemy patrzeć się z politowaniem, bo to ludzie, którym nie żal na szynk złotych, i na to zawsze mają, a żal im groszy na kościół.

Kochajmy kościół, do którego uczęszczamy: przyczyniajmy się w miarę możności o jego upiększenie przez kwiaty, obrazy, szaty liturgiczne, sprzęty i t. d., by wszędzie był nasz udział w oddawaniu czci Bogu Najwyższemu.

Konsekracja głównego ołtarza w Kościele św. Marji Magdaleny.

Ołtarz jest sercem kościoła. Tam bowiem bije źródło Krwi Jezusowej, ożywiającej tę cząstkę mistycznego ciała Chrystusowego, jaką jest parafja. Stąd konsekracja ołtarza, złożenie w nim rerelikwij św., jest dla parafji uroczystością wielkiej doniosłości. Dnia 9 bm., w dzień Wniebowstąpienia Pańskiego, święciła parafia św. Marji Magdaleny taką właśnie uroczystosć.

J. E. Najprzewielebniejszy Ks. Arcybiskup Twardowski dokonał konsekracji nowego ołtarza głównego, projektu inż. Witolda Minkiewicza, profesora Politechniki.

Poprzedniego dnia wieczorem, przeniesiono uroczyście relikwje z plebanji do kościoła. Procesję prowadził Najdostojniejszy Arcypasterz, w towarzystwie Ks. Infułata Czajkowskiego i miejscowego duchowieństwa. Czterech kapłanów niosło relikwje na ozdobnych marach. Złożono je na ołtarzu Matki Boskiej Różańcowej, poczem duchowieństwo odmówiło brewiarz a lud odśpiewał cząstkę różańca. We czwartek uroczystość rozpoczęła się o godzinie 9-ej, trwała długo, ale wszyscy w głębokiem skupieniu uczestniczyli w tych obrzędach tak podniosłych i pełnych głębokiej treści. Po dokonaniu poświęcenia J. E. Ks. Arcybiskup przemówił z ambony. Przemówienie pełne głębokich wskazań i myśli miało za temat: Mszę św. i sposób uczestniczenia w niej. Sprawa to w obecnych czasach szczególnie ważna, a tak niestety niezrozumiana, lub nawet lekceważona przez wielu.

Utarte i przyjęte powszechnie wyrażania się „**słuchać** Mszy św.“ najlepiej może oddaje cały ogrom nieporozumienia, jakie się namotało z czasem dokoła tego ważnego obowiązku, jakim jest **uczestniczenie** świadome i rozumne w ofierze Mszy św., która jest przecież także ofiarą wiernych.

Być może, że, dzięki wzmożonemu zainteresowaniu się liturgją także i u nas, niedaleką jest chwila, kiedy wierni, zwłaszcza wykształceni, uczestniczyć będą we Mszy św. z mszalikiem w ręku, co się i dzisiaj trafia, ale rzadko, tego by w każdym razie gorąco życzyć sobie należało, bo lepsze zrozumienie tekstu natchnionej modlitwy Kościoła może być zbawienne dla życia chrześcijańskiego. — A jakiem jest zachowanie w czasie Mszy św. u wielu? Najdostojniejszy Arcypasterz upominał tych, którzy wchodzą do kościoła na Mszę św. z sercem zupełnie nieprzygotowanem, powiedział, że podobni są do tych, którzy w chwili ukrzyżowania szydzili i bluźnili Ghrystusowi. Słowa Najdostojniejszego Arcypasterza trafiły głęboko do dusz słuchaczy.

Nakoniec Ksiądz Arcybiskup podziękował serdecznie wszystkim, którzy przyczynili się do wspaniałego odnowiena kościoła pracą swoją i ofiarami pieniężnemi. Po kazaniu odbyła się uroczysta Suma, którą odprawiał ks. dr. Gerard Szmyd.

W czasie konsekracji chór kleryków odśpiewał psalmy i antyfony ze współudziałem ks. dr. Szmyda i kleryka Poplatka.

Niezwykłe uzdrowienie za wstawiennictwem Don Bosko.

W szpitalu w miejscowości Caen wydarzyło się niezwykłe uzdrowienie za wstawiennictwem Don Bosko Pewna młoda, 25-letnia nowicjuszka ze zgromadzenia Augustjanek, po przebytej szkarlatynie dostała reumatyzmu stawowego, który sprawiał jej wielkie bóle. W listopadzie 1928 r. chora, zupełnie sparaliżowana, musiała położyć się do łóżka i odtąd już nie wstawała. W dniu 11 stycznia rb choroba weszła w ostre stadjum, sprowadzając zapalenie błony mózgowej, połączone z torsjami i skurczami.

Siostry rozpoczęły nowennę do Czcigodnego ks. Bosko. Dnia 15 stycznia chora już nie mogła przyjąć Komunji św., straciła przytomność i zdawała się zapadać w śpiączkę. Lekarz stwierdził osłabienie pulsu i opuścił rankiem chorą w przeświadczeniu, że śmierć nastąpi jeszcze tego samego dnia. Chora przyjęła ostatnie sakramenta. Była już tak wycieńczona, że ledwie oddychała. Odmawiano przy niej modlitwy za konających. Około godziny 6-ej wiecz. położono jej na gardle relikwie Don Bosko. Chora zasnęła na krótko. a po przebudzeniu się poczuła się znacznie lepiej i poprosiła o nieco buljonu, który wypiła bez trudu. Potem oświadczyła, że czuje się uzdrowioną i o własnych siłach usiadła na łóżku. czego nie mogła uczynić już od dwu miesięcy. Gdy przybyła przełożona, chora postanowiła wstać i rzeczywiście zrobiła to, udając się bez pomocy ku ustawionemu w jej pokoju ołtarzowi, gdzie uklękła i odśpiewała „Magnificat“ razem z siostrami, których zdumienie i wzruszenie nie miało granic. Następnie udała się do sąsiedniego pokoju celem odwiedzenia chorej siostry.

Okropna choroba zniknęła bez śladu. Jako jedyne jej następstwo pozostało pewne, zresztą zupełnie zrozumiałe osłabienie, które jednakże w następnych dniach także zniknęło.

Ze świata katolickiego.

Uzgodnienie prawodawstwa włoskiego z postanowieniami traktatu laterańskiego. Rada ministrów włoskich zatwierdziła projekty ustaw, które uzgadniają prawodawstwo krajowe z postanowieniami traktatu laterańskiego. Jeden z tych projektów dotyczy małżeństwa, drugi urządzeń i dóbr kościelnych, trzeci wreszcie zajmuje się gminami religijnemi, dozwolonemi w państwie włoskiem pod warunkiem, że nie zakłócają porządku publicznego i nie sprzeciwiają się dobrym obyczajom. Na mocy rozporządzenia królewskiego urządzenia tych gmin wyznaniowych mogą otrzymać charakter związków prywatno-prawnych. Mianowanie duchownych dla owych gmin uzależnione jest od zgody rządu. Małżeństwo, zawarte przez tych duchownych, pod pewnemi warunkami może być uznane przez władzę państwową.

Konkordat Stolicy Apostolskiej z Francją. Kardynał Dubois w liście pasterskim, wydanym z powodu 50-lecia kapłaństwa Ojca św., wyraził nadzieję, iż konkordat między Stolicą Apostolską a Francją będzie wkrótce urzeczywistniony. Arcybiskup w liście swym podkreśla zwrot, który się daje zauważyć w umysłach francuskich ku ideom katolickim, niedawno jeszcze przez nich nienawidzonym.

Arcybiskup wyraża dalej nadzieję, iż w razie zawarcia konkordatu, Kościół katolicki obejmie w życiu narodu francuskiego właściwe mu stanowisko.

Jubileuszowy dar rządu bawarskiego dla Papieża. Ojciec św. przyjął niedawno prezesa ministrów bawarskich, dra Helda, który w związku z jubileuszem złożył Mu życzenia w imieniu rządu bawarskiego. Premjer Held wręczył Papieżowi jako dar jubileuszowy kopję słynnego obrazu z kaplicy zamkowej w Blutenberg. Obraz ten pochodzi z XV wieku i przedstawia głęboko przemyślaną koncepcję Królestwa Chrystusowego.

Ojciec św., który przed kilku laty ustanowił w całym Kościele święto Chrystusa Króla, okazał wielką radość z tego daru jubileuszowego.

Nowy gmach Kongregacji Propaganda Fide. W dniu 25 ub. m. Kardynał Prefekt van Rossum dokonał aktu przekazania Kongregacji Propaganda Fide wielkiego gmachu na Janikulusie, zawierającego sale audytorjalne dla studentów wymienionej Kongregacji. Te nowe sale wykładowe i pracownie są tymczasem tylko cząstką nowej olbrzymiej budowli, która ma być wzniesiona na wielkich terenach Villa Gabrielli i której wykończenia należy oczekiwać w ciągu najbliższego roku. Nowy pałac Propagandy harmonizuje w swych linjach architektonicznych z daleko potężniejszemi zarysami bazyliki watykańskiej. Do nowego kompleksu gmachów przeniesiono już przeszło 500 alumnów Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary św. Alumni innych kolegjów duchownych w liczbie około 600 będą tam również słuchali kursów Propagandy.

Rozwój Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary. Rada generalna Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary św. po zakończeniu swego dorocznego zjazdu w dniu 13 kwietnia r. b. przyjęta była na specjalnej audjencji przez Ojca św. Kar-

---

Ewangelja na uroczystość Zielonych Świątek.

Jan 14, 23—31.

Jeśli mię kto miłuje, będzie chował mowę moję: a Ojciec mój umiłuje go i do niego przyjdziemy, a mieszkanie u niego uczynimy. Kto mnie nie miłuje, mów moich nie chowa. A mowa, którą słyszeliście, nie jest moja: ale tego, który mię posłał, Ojca. Tom wam powiedział, u was mieszkając. Lecz Pocieszyciel Duch Święty, którego Ojciec pośle w imię moje, on was wszystkiego nauczy: i przypomni wam wszystko, cokolwiekbym wam powiedział. Pokój zostawuję wam: pokój mój daję wam: nie jako daje świat, ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze, ani lęka. Słyszeliście, żem ja wam powiedział: Odchodzę i przychodzę do was. Gdybyście mię miłowali, wżdybyście się radowali, iż idę do Ojca: bo Ojciec większy jest, niźli ja. I teraz wam powiedziałem przedtem, niż się stanie: iżbyście, gdy się stanie, wierzyli. Już wiele mówić z wami nie będę. Albowiem idzie książę świata tego, a we mnie nic nie ma. Ale iżby świat poznał, że miłuję Ojca: a jako mi Ojciec rozkazanie dał, tak czynię. Wstańcie, pójdźmy stąd.

Bracia moi!

„Gdybyście mię miłowali, wżdybyście się radowali, iż idę do Ojca“. Dlaczego? Bo Ojciec źródło Bóstwa. Więc ja u Niego będę uwielbiony. „Ojcze... wsław Syna twego!“ Jako Osoba Boża. Chrystus zawsze był u Ojca; ale jako człowiek, nie. „Bo Ojciec większy jest niźli ja“.

dynał-Prefekt Propagandy odczytał krótki adres, na który Papież odpowiedział w bardzo serdecznych słowach, dając wyraz swemu zadowoleniu z powodu postępu prac Instytucji w r. 1928. Całkowita suma wpływów wyniosła 54 miljony lir, a więc o 7 miljonów więcej niż w roku poprzednim. Ojciec św. gratulował wszystkim członkom owocności pracy, dziękował im i wskazał na olbrzymią liczbę dusz, które należy jeszcze pozyskać. Zapał, jakiego udziela Duch św., okazuje się zawsze niezaspokojonym. Musi on prowadzić współpracowników Dzieła Rozkrzewiania Wiary św. do zapału apostolskiego, zapału, który rozszerzy się na wszystkie ludy i na najbardziej oddalone kraje. Dewiza musi brzmieć: Niczego nie dokonano, jeżeli jeszcze jest coś do zrobienia. Prawdziwy zapał rozwija się w modlitwie. Dlatego konieczna jest usilna, nieustanna modlitwa, zjednywająca łaskę, dającą usiłowaniom apostolskim nadnaturalną owocność.

Po przemówieniu Ojciec św. udzielił członkom Rady generalnej błogosławieństwa apostolskiego.

W sprawozdaniu finansowem Instytucji za r. 1928 prawie wszystkie narody wykazują postęp, **ale przedewszystkiem odnosi się to do Polski i do Belgji. Polska, dla której r. 1928 był pierwszym rokiem działalności na tem polu, wykazała postęp o 200%**, Belgja o 100%, Niemcy o 50%, Francja o 20%. Największe ofiary wpłynęły ze Stanów Zjednoczonych (24 miljony lir). Francja, która w poprzednim roku dała się prześcignąć Włochom, zajęła znów drugie miejsce.

W Radzie generalnej reprezentowanych było 16 narodów. Wśród czynników miarodajnych panowała jednozgodna opinja, że i bieżący rok przyniesie niezwykły postęp w pracy na polu misyjnem.

Wzorowa organizacja młodych robotników katolickich w Holandji. „Het Huizgezin“ ogłosił opracowany przez Episkopat Holandji program organizacji katolickiej młodzieży robotniczej. Przyjęto za regułę, że młodzieńcy do lat 18 winni pozostawać w patronatach. Patronat obejmuje dwie grupy, t. zw. patronat mały dla młodzieży do lat 16 i patronat większy dla młodzieży od lat 16 do 18. Następnie młodzieńcy przechodzą do organizacji „Młodego Robotnika“ albo do związku czeladników św. Józefa. Gdzie wymienionych instytucyj niema, tam 18-letni młodzieńcy stają się członkami związków robotniczych lub zawodowych.

Stowarzyszenie „Młody Robotnik“, pierwszy oddział stanowej organizacji robotniczej, znajduje się pod bezpośredniem kierownictwem Kościoła i za główny cel stawia sobie katolickie wychowanie swych członków. Na czele stowarzyszenia stoi ksiądz (dyrektor), mający przy sobie zarząd z wyboru. Ta nowa organizacja umożliwi objęcie całej katolickiej młodzieży robotniczej we wszystkich dzielnicach kraju i przekazanie jej następnie katolickim związkom zawodowym.

Z Wiecznego Miasta. Uchwalenie rozporządzeń wykonawczych do traktatów watykańskich. Dnia 29 ub. m. rada ministrów włoskich zatwierdziła dekret z mocą ustawy, który traktatowi laterańskiemu, czterem aneksom i konkordatowi, podpisanym przez Stolicę Apostolską i Włochy w dniu 11 lutego rb., zapewnia całkowite przeprowadzenie.

Ale nie tylko dla Chrystusa samego. „Pożyteczno Wam, abym ja odszedł“. Dlaczego? Bo inaczej nie będziemy mieli Ducha Świętego, „Bo jeśli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was“. Człowiek nie będzie połączony z Bogiem, dzieło Odkupienia nie będzie dokonane. „A jeźli odejdę. poślę go do Was“. Z Duchem Świętym i ja będę. „Bowiem z mego weźmie“. A ze mną będzie Ojciec: „I do niego pójdziemy, a mieszkanie u niego uczynimy“. Dopiero wtenczas wszystko będzie dokonane.

To jest dzieło Ducha Świętego. Z zesłaniem Ducha Św. dopiero Bóg cały udzielił się człowiekowi. Zrozumiejmy tę tajemnicę. Zrozumiejmy, jak to było pożyteczną, jak potrzebną, aby Chrystus odszedł i zesłał Ducha Świętego. Zrozumiejmy za sprawą tegoż Ducha Świętego a przyczyną Najśw. Panny. Chrystus Pan rodzi się. Odsłonił oblicze Swoje, oblicze pełne łagodności, dobroci, słodyczy. Otworzył usta, i wyszły z nich słowa mocy i wdzięku. Wyciągnął ręce Swoje i płyną łaski, mnożą się dobrodziejstwa, cuda dobrodziejstw i łaski. Dar, jaki przynosi: rozumienie Zakonu i ducha jego: wytłómaczone tajemnice, sprawdzone proroctwa, figury, obrazy. Zapowiedziana przyszłość. Ewangelja, nowe prawo, dziwnie mądre. Cóż za uczucia obudza? Zadziwienie. Sami faryzeusze potakiwać muszą głowami; wszyscy zdziwieni. Ani słowa nie mogą zarzucić przeciwko nauce, ani grzechu przeciwko Osobie. I cóż, czy przekonali się, czy przyjęli? — Na krzyż potępili.

Byli jednak Apostołowie. Ci nietylko podziwiali, ale i kochali, i przyjęli. Tak im wszystko wytłómaczył. Tak pilnie koło ich

Oprócz tego zatwierdzony został dekret, zawierający postanowienia o wprowadzeniu w życie tych punktów konkordatu, które dotyczą prawa małżeńskiego. Nadto rada ministrów uchwaliła dwa dekrety, z których jeden dotyczy sprawowania kultu we Włoszech a drugi traktuje o stowarzyszeniach kościelnych i o zarządzaniu ich majątkiem, służącym celom kultu.

Uroczystość beatyfikacji Don Bosco. Na uroczystość beatyfikacji ks. Jana Bosko, założyciela Zgromadzenia XX. Salezjanów, która się odbędzie w dniu 2 czerwca rb. zapowiedzieli swoje przybycie: Arcybiskup gnieźnieńsko - poznański i Prymas Polski, ks. Kardynał August Hlond, który należy do tego Zgromadzenia, Arcybiskup Turynu, kardynał Gamba, oraz 25 arcybiskupów i biskupów z całego świata. Z Piemontu, ojczyzny Czcigodnego Sługi Bożego, Ks. Bosko, spodziewany jest przyjazd pielgrzymki w liczbie 25.000 osób. Ogólna liczba pielgrzymów, którzy przybędą na tę uroczystość do Rzymu, wyniesie około 70.000 osób. Wieczorem bazylika św. Piotra będzie iluminowana.

Z Polski wyjeżdża na powyższe uroczystości organizowana przez Inspektorat Księży Salezjanów w Warszawie pielgrzymka, złożona z trzydziestu osób.

Z całej Polski.

Akademja papieska w Uniwersytecie Stefana Batorego. Z inicjatywy wydziału teologicznego Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie odbyła się akademja ku czci Ojca św. Piusa XI z okazji 50-lecia kapłaństwa i rozwiązania kwestji rzymskiej.

W niedzielę, dn. 5 b. m. o godz. 19 15 udekorowaną portretem aulę kolumnową Uniwersytetu zapełnili przedstawiciele wszystkich naukowych, kulturalnych i towarzyskich sfer. Władze reprezentowane wszystkie. W pierwszych rzędach widzieliśmy: JEE. Ks. Arcybiskupa R. Jałbrzykowskiego, Metropolitę wileńskiego, Ks. Biskupa Wł. Bandurskiego oraz kapitułę, p. wice-wojewodę A. Kirtiklisa, który reprezentował p. wojewodę Wł. Raczkiewicza, p. kuratora Okr. szk. wil. St. Pogorzelskiego p. prezydenta miasta J. Folejowskiego, gen. Krok-Paszkowskiego, szereg prałatów, kanoników i in. W akademji uczestniczyły korporacje akademickie ze sztandarami. Akademja była wyrazem uczuć mieszkańców m. Wilna, które pamięta czasy pobytu Jego Świątobliwości w swoich murach.

Uniwersytet St. Batorego przechowuje w zbiorach muzealnych autograf Mgra Achillesa Ratti'ego z r. 1922, złożony właśnie w tej samej auli kolumnowej.

Akademję zagaił J. M. rektor Uniwersytetu ks. prof. dr. Cz. Falkowski.

Wspaniała akademja papieska rozpoczęła uroczystości papieskie w Wilnie, jakie na szerszą skalę odbędą się tu dn. 12 maja b. r. z inicjatywy Ligi Katolickiej archidiecezji wileńskiej i Związku Młodzieży Polskiej w Wilnie.

Pielgrzymka młodzieży uniwersyteckiej na Jasnej Górze. W niedzielę, 5 b. m. zebrała się na Jasnej Górze młodzież szkół akademickich z Lublina, Lwowa, Krakowa, Poznania i Warszawy w liczbie 260 osób, by u stóp Matki Boskiej Częstochowskiej złożyć swe modlitwy i Komunje św. dla Ojca św

---

wykształcenia chodził. Cóż? Może ci szlachetniejsi, mocniejsi? Oto patrz! Wszyscy uciekli. „Uderzę pasterza, i rozproszą się owce trzody“.

Ach, tu patrzcie na słowa Chrystusa: „Pożyteczno wam, abym ja odszedł... jeśli odejdę, poślę go (Ducha Św.) do was“. Oto Duch Święty zstępuje w dniu dziesiejszym. Jako wiatr gwałtowny, jako ogień przenikający.

Nie jest to ciemność błyskająca, która straszy, — nie jest to jasność świetna i czysta, która zadziwia: ale jest to ogień, który rozpala, trawi, przemienia: jest to pęd, który chwyta, podnosi, pociąga. Na każdego zstępuje, do ducha wchodzi, duszę przenika, do serca wciska się i tam wewnątrz dokonywa, co przez owe pierwsze działanie Boże rozpoczętem było. Ach, zrozumiejmyż, dlaczego Duch Święty zwie się Duchem Pocieszycielem!

I patrzcie, co za skutki. Apostołowie słabi, — lwy: Żydzi zbiegają się, słuchają, wierzą. Synagoga milczy.

O, wzdychajmy do Boga i Ducha Św. Drżysz przed Bogiem — jeszcześ nie chrześcijanin. Pojmujesz Jego tajemnice, mądrość, jeszcześ nie chrześcijanin. Kochasz? — Dopiero teraz chrześcijaninem jesteś. Ale to powoli — coraz bardziej i bardziej. O, wzdychaj, żeby jak najwięcej — a jak w tobie tak i poza tobą, i wszędzie.

O przyjdzie, przyjdzie ta chwila.

X. Piotr Semenenko.

Piusa XI w dniu Jego imienin w roku 50-lecia Jego kapłaństwa. Mszę św. odprawił ks. rektor prałat Gerstmann ze Lwowa, kazanie zaś wygłosił O. Jacek Woroniecki, wicerektor uniwersytetu lubelskiego. W czasie Mszy św. uczestnicy pielgrzymki śpiewali odpowiednie części liturgji po gregorjańsku pod przewodnictwem środowiska lwowskiego i kierownictwem jednego z OO. Dominikanów ze Lwowa. Wszyscy przystąpili do Komunji św.

Z pośród księży, zajmujących się pracą wśród młodzieży akademickiej, przybyli z własnej inicjatywy — komitet lubelski bowiem zapraszał jedynie studentów — ks. rektor Gerstmann, O. Jacek Woroniecki, wspomniani wyżej, oraz ks. prof. Mauersberger z Warszawy, ks. Krawczyk z Poznania, ks. dyr. W. Korniłowicz z Lublina i ks. Szymański z Lublina.

Pielgrzymka ma doniosłe znaczenie wobec tego, że jest to pierwsza ogólno-polska pielgrzymka młodzieży akademickiej i że jej bezpośrednim powodem było okazanie hołdu i kultu Ojcu św.

Sensacyjny zatarg w polskiej Cerkwi prawosławnej. Dnia 2 maja b. r. przybył do Warszawy specjalny delegat prawosławnego patrjarchy konstantynopolitańskiego, biskup Aleksander, narodowości greckiej. Na dworcu kolejowym oczekiwali biskupa Aleksandra urzędnicy ministerstwa wyznań i oświaty, przyczem zwracała ogólną uwagę nieobecność metropolity Dionizego. Biskup Aleksander zamieszkał w hotelu Europejskim. Ministerstwo przydzieliło biskupowi specjalnego sekretarza z pośród urzędników.

Biskup Aleksander złożył wizytę metropolicie Dionizemu i przedstawił mu pismo patrjarchy konstantynopolitańskiego, w którem ten mianuje go swym zastępcą w Polsce i nadaje mu specjalne uprawnienia w sprawach, dotyczących zarządu Cerkwią prawosławną.

W odpowiedzi na to metropolita Dionizy — jak podaje rosyjski dziennik „Za Swobodu“ z dn. 8 b. m. — zabronił biskupowi Aleksandrowi celebrowania i brania udziału w uroczystych nabożeństwach w soborze prawosławnym w Warszawie.

Zatarg metropolity Dionizego z patrjarchą wśród ludności prawosławnej wywołał ogromne poruszenie. Nie ulega wątpliwości, że przyjazd biskupa Aleksandra nastąpił w porozumieniu z rządem polskim. Mówi się o ustąpieniu metropolity Dionizego i o mianowaniu na jego miejsce przybyłego biskupa, który ma być jakoby bezstronnym wobec ludności prawosławnej, składającej się z trzech narodowości.

Z związku z temi wypadkami została zwołana nadzwyczajna sesja synodu.

Pielgrzymka polska do Rzymu. Z racji jubileuszu 50-lecia kapłaństwa Ojca św. Piusa XI wyrusza z Polski do Watykanu w dniu 26 września b. r. pielgrzymka narodowa, złożona z 500 osób, pod przewodnictwem przedstawicieli Episkopatu Polski. Do tej pory zapisało się i wniosło zadatek 490 osób.

Pielgrzymka pojedzie do Rzymu specjalnym pociągiem polskim, złożonym z 12 wagonów, którym również powróci. Po drodze i w Rzymie pielgrzymka ma zapewnioną opiekę przedstawicielstw polskich zagranicą. Pielgrzymka spędzi po dwa dni w Wenecji i we Florencji.

Powrót pielgrzymki nastąpi 12 października b. r.

Pomnik Najświętszego Serca Jezusowego w Poznaniu. Pod protektoratem JEm. Ks. Kardynała Prymasa Hlonda zorganizował się Komitet budowy pomnika Najśw. Serca Jezusowego w Poznaniu. Pomnik ten Poznań stawia w dowód wdzięczności Najśw. Sercu Pana Jezusa za uzyskanie niepodległości i własnego Państwa. Stanie on między zamkiem a uniwersytetem na miejscu, gdzie stał niegdyś symbol naszej niewoli, pomnik Bismarcka. Będzie on zaszczytnem dziełem sztuki polskiej i ma stanąć wysiłkiem społeczeństwa, do którego Komitet budowy pomnika wystąpił z odezwą:

„W Poznaniu między zamkiem a uniwersytetem stanie w granicie i bronzie potężny i wspaniały pomnik Najśw. Serca Jezusa, symbolizujący wdzięczność i dobroć Boskiego Serca i pokorną, radosną wdzięczność wyzwolonego narodu oraz jego wolę wiernej służby po wszystkie czasy Bogu i Polsce“!

Odezwa.

Dzięki ofiarności parafjan kościół św. Marji Magdaleny we Lwowie został odnowiony, wewnątrz pięknie wymalowany, oraz otrzymał on wspaniały wielki ołtarz. Wiele jest jeszcze jednak do zrobienia, a na pierwszy plan wysuwa się jako konieczność wykonanie nowego pokrycia dachu, gdyż stare z blachy żelaznej jest już rdzą przegryzione i nie chroni świątyni należycie od deszczu. Musi to być pokrycie blachą miedzianą, jako piękniejsze i najtrwalsze i jedynie godne naszej świątyni.

Wobec tego podpisani proponują zebranie potrzebnej kwoty 40.000 zł. na 40 list, z których każda ma przynieść 1.000 zł., w ten sposób, że obejmie 20 osób ofiarujących po 50 zł. Pierwszą taką listę, już zrealizowaną oraz książeczkę Miejskiej Kasy Oszczędności Nr. 84539 na 1000 zł. złożyliśmy w Urzędzie parafjalnym, a obecnie wzywamy osoby chętne, które zechcą dla zamierzo-

nego celu poświęcić trochę starania, by założyły własne listy, po porozumieniu się z Komitetem odnowienia Kościoła, który **każdego wtorku o godzinie 6 popołudniu** zbiera się przy ulicy Nowy Świat Nr. 22 parter lewy, i po zrealizowaniu złożyły je na ręce Komitetu.

We Lwowie w kwietniu 1929.

Uczestnicy listy Nr. 1 i inicjatorzy:

Dr. S. Bryła, Inż. E. Bratro, Inż. W. Derdacki, Inż. I. Drexler, Dr. L. Eberman, Inż. J. Fabiański, Dr. B. Fuliński, Inż. G. Gurski, Inż. A. Kozikowski, Dr. A. Kuryłło, Dr. M. Matakiewicz, Dr. O. Nadolski, Dr. S. Pilat, Inż. G. Sokolnicki, Dr. J. Tokarski, Dr. K. Weigel, Dr. R. Witkiewicz, Dr. J. Zubrzycki, Inż. Żółciński.

KRONIKA LWOWSKA.

KALENDARZ KOŚCIELNY.

MAJ — 1929.

19	N	**F. Zielone Święta**	6	G. 1 po W. Hł. 2.
20	P	**Pon. Ziel. Świąt.**	7	Zn. cz. Kresta
21	W	Heleny kr.	8	Joanna Boh.
22	S	Julji p. † Such. dnie	9	Nykołaja
23	C	Dezyderjusza	10	Symeona ap.
24	P	Joanny † Such. dnie	11	Mokyja
25	S	Urbana p. † Such. d	12	Epyfanija

Post. W wigilję Zielonych Świątek jest post ścisły i wstrzemięźliwości od mięsa t. zn. nie wolno spożywać potraw mięsnych, a kto nie pracuje ciężko fizycznie czy umysłowo, ten może jeść tylko trzy razy na dzień, w tem raz do sytości; taki sam post jest wśrodę i piątek suchedniowy t. zn. 22 i 24 maja. W sobotę suchedniową, 25 maja, wolno jeść mięso na podstawie specjalnej dyspenzy.

Sakramentu Bierzmowania w kościele OO. Jezuitów udzielać będzie Najprzew. X. Arcybiskup Bol. Twardowski w niedzielę i poniedziałek Zielonych Świąt o godzinie ½ 4 po południu i w uroczystość Przenajsw. Trójcy, w niedzielę 26 bm. o godzinie 10.30.

Przystępujący do sakramentu bierzmowania winni być w stanie łaski i znać dokładniej prawdy wiary: nadto mają się zaopatrzyć w kartki do bierzmowania, które wydają urzędy parafjalne, dla młodzieży zaś szkolnej XX. Katecheci.

Bezpłatna porada prawna. Dla członków wszystkich Lig Katolickich parafjalnych w obrębie Lwowa zorganizowano Bezpłatną Poradnię Prawną, która urzęduje obecnie w poniedziałki i czwartki od godziny 6 do 7 wieczorem, w kancelarji parafjalnej tutejszej Katedry (pl. Kapitulny 5) i bezpłatnie udziela porad prawnych wszystkim zgłaszającym się członkom tutejszych Lig Katolickich parafjalnych, po wylegitymowaniu się z członkowstwa do Ligi, względnie do innego stowarzyszenia kościelnego wchodzącego w skład Ligi parafjalnej.

Odpust w katedrze. W uroczystość Trójcy Przenajśw. w niedzielę 26 bm., przypada w bazylice metropolitalnej odpust. Porządek nabożeństwa będzie następujący:

W **wigilję święta**, w sobotę 25 maja o godzinie 4 po południu nieszpory łacińskie, o godzinie 6 słuchanie spowiedzi, o godzinie 7 nieszpory polskie.

W święto: Od godziny ½ 6 bez zmiany, o godzinie ½ 8 Msza św. śpiewana z wystawieniem Najśw. Sakramentu przed ołtarzem Trójcy Przenajśw. (Najśw. Sakr. pozostaje wystawiony do procesji).

O godzinie 9 Msza św. śpiewana. O godzinie 10 procesja z Najśw. Sakramentem (wrazie pogody) dookoła katedry; prowadzi Najprzew. X Arcybiskup. Po procesji suma, w czasie sumy kazanie. O godzinie 12 Msza św. cicha.

Po południu: nieszpory łać., nieszpory polskie, procesja, następnie uroczyste przyjęcie członków do „Bractwa Trójcy Przenajświętszej“.

W kościele OO. Bernardynów przypadają w bieżącym tygodniu Odpusty zupełne dla wszystkich wiernych pod zwykłymi warunkami (spowiedź, Komunja św., odwiedzenie kościoła i modlitwy na intencję Ojca św.) w następujące dnie:

a) 19-go niedziela Zielonych Świąt (Św. Iwona).

b) 20-go w poniedziałek (Św. Bernardyna z Sienny).

c) 21-go wtorek (Bł. Kryspina).

Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary przy kościele św. Elżbiety urządziło w niedzielę 5-go maja b. r. „Wieczór misyjny“, na którego program złożyły się: okolicznościowe przemówienie X. dyrektora Stowarzyszenia, deklamacja i udatnie odegrana sztuka sceniczna przez zespół amatorski z grona młodzieży Towarzystwa misyjnego p. t. „X. Piotr. Skarga“. Cały dochód z przedstawienia w kwocie 52 zł. 80 gr. odesłano do Towarzystwa Misyjnego w Warszawie, na dokończenie rozbudowy Instytutu Misyjnego w Lublinie.

Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary powstało przy tutejszem kościele w listopadzie ub. roku. Liczy obecnie 230 członków i odesłało już do rąk X. Dyrektora diecezjalnego na rzecz misji 686 zł., z czego 100 zł. ofiarowała setniczka stowarzyszenia p. Petronela Kromer, z własnych pieniędzy.

Z parafji św. Marcina. Poświęcenie sztandaru. W uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego dnia 9 maja odbyło się poświęcenie sztandaru Bractwa dobrej śmierci. Bractwo to niegdyś przy kościele św. Marcina założone, przez kilkanaście lat było nieczynne. Powołane na nowo do życia w r. 1926 pomyślnie się rozwija, licząc obecnie około 400 członków. Prezesem jest p. Kremer, kuratorem ks. Józef Sowiński. Sztandar na tle amarantowem ma wyobrażenia św. Józefa i św. Marcina biskupa, ręcznie malowane. Poświęcenia dopełnił i w podniosłych przemówił słowach NP. ks. Infułat, Dziekan Kapituły Metropol. Wincenty Czajkowski. Długi szereg rodziców chrzestnych rozpoczynali panie drowa Janina Ostaszewska, Marja Jodłowska, Stanisława Janzowa, Leonowa Tychowska, panowie dyr. Jan Szmyt, inż. Eugeniusz Kasparek, wizyt. Romuald Kwiatkowski, radca Władysław Kuźniewicz i inni. Przybyły też ze sztandarami delegacje bractw kościoła N. P. Marji

Śnieżnej i OO. Jezuitów. Kościół nie mógł pomieścić uczestników uroczystości, która na długie lata pozostanie w miłej pamięci. Bractwo dobrej śmierci składa tą drogą wszystkim uczestnikom serdeczne podziękowanie za uświetnienie uroczystości i łaskawe datki.

Złote gody. Stefan i Teresa z Tomaszewskich małżonkowie Sobolewscy obchodzą w tym roku 50-letnią rocznicę ślubu. Uroczysty obrzęd błogosławieństwa jubilatów odbędzie się w kościele św. Marcina w niedzielę Zesłania Ducha św. dnia 19 maja o godz. 12-ej w południe, bezpośrednio po sumie.

Sprawca dwukrotnego włamania do kościoła św. Marcina został przez policję ujęty. Jest nim Stanisław Kozak, lat 20 liczący, rodem z Krzywczyc, zamieszkały przy ul. Pijarów l. 38. Ze skradzionych wotów znaczniejsze będą odzyskane. Skierowane pierwotnie w innym kierunku dochodzenia policyjne okazały się chybione.

Liga parafialna przy kościele św. Mikołaja stara się o rozpowszechnienie książek i broszurek treści religijnej, a szczególnie pragnie zapoznać parafian z nowszemi wydawnictwami Towarzystwa bibljoteki religijnej, OO. Jezuitów, XX. Palotynów etc. Panie dyżurne sprzedają codziennie w poczekalni kancelarji parafjalnej — od godz. 10—12., a w niedziele i święta przed kościołem. — Od roku 1926 do końca 1928 sprzedano tych książek i broszur 4529 sztuk.

Z parafji Bożego Ciała. *Sodalicja Bł. Imeldy.* Dn. 12 maja br. Sodalicja Bł. Imeldy uroczyście obchodziła święto swej Patronki, przypadające 13 maja.

Rano o godz. 8 przy pięknie ustrojonym ołtarzu Bł. Imeldy odbyła się uroczysta Msza św. śpiewana, w czasie której Sodaliski w liczbie 70 przystąpiły do Komunji św. — Do Sodalicji zostało przyjętych nowych 17 członkiń. Po południu o g. 5-ej w sali własnej przy ul. Ormiańskiej odbyła się uroczysta Akamemja ku uczczeniu Patronki Sodalicji. — Akademja urządzona siłami zespołu Sodalicji wypadła bardzo podniośle, robiąc miłe i sympatyczne wrażenie na uczestnikach. Zwłaszcza interesujące i oryginalne było ujęcie życia Tej gorącej wielbicielki N. Sakramentu, Patronki Pierwszej Komunji św. — przedstawione w żywych obrazach.

Na zakończenie przemówił Dyrektor Sodalicji O. W. Edward Herman zachęcając do dalszej pracy w Sodalicji oraz do rozszerzania czci Tej Błogosławionej. Staraniem Sodalicji wyszedł z druku piękny Żywot Bł. Imeldy z ilustracjami, nadający się jako pamiątka Pierwszej Komunji św. — Do nabycia w zakrystji OO. Dominikanów — cena 1 zł.

Na fundusz prasowy złożyli w dalszym ciągu: p. Kolbuszewska 1 zł., p. Wanda Romerowa 10 zł., p. Helena Moniak 0·50 gr. — p. Bożenna Tucka 10 zł.

Wystąpili z Kościoła rzym.-katol. 1) Władysław, Karol (bin.) Kisielewski, maszynista kolejowy, zam. we Lwowie: Anczewskich 1., L. Mag. 69733/29. z dnia 19. IV. 1929.

2) Marja Kiss, zam. we Lwowie: Zadwórzańska 15. L. Mag. 72286/29. z dnia 23/4 1929.

3) Władysław Smolnicki, funkcjonerjusz pocztowy, żonaty — zamieszkały ul. Kordeckiego 42.

Zapowiedzi

Od 5/IV do 12/V 1929.

W parafji archikatedralnej 1) Burghardt Józef Władysław, Sobińskiego 7, Faksa Olga Franciszka, Wałowa 11.

W parafji św. Andrzeja (OO. Bernardynów) 1) Krauss Stanisław, Rybacka 5. Nittmann Anna, Domagaliczów 5. — 2) Pappius Dawid, Wincentego Pola 4 Skrzyszewska I-voto Przybylska Antonina, Wałowa 20.

W parafji św. Mikołaja. 1) Michał Ostrowski, Długosza 12. Rozalia Kiwan, Akademicka 1. — 2) Juliusz Mozer, Zbaraska 7. Olga Barber, Jabłonowskich 26. — 3) Władysław Galica, Długosza 23. Antonina Bleicher Długosza 23. — 4) Józef Rogoż, Wierzbowa 8. Julia Cioch Wierzbowa 8. — 5) Bronisław Blok, Dwernickiego 8. Tacjanna Leśków, Głęboka 14. — 6) Jan Kaszycki Długosza 11. Malwina Rogowska z Firlejowec. — 7) dr. Piotr Szychowski, Tarnowskiego 21. Janina Stupnicka, Obwodowa 20. — 8) Franciszek Cygan, Ponińskiego 31, Katarzyna Jędyczewska, Marji Bartel 17.

W parafji św. Marji Magdaleny. 1) Babij Jan Sykstuska 52. — Łagosz Marja, Alfredówka ad Przemyślany. — 2) Blok Bronisław, Dwernickiego 8. Leśków Tacjanna, Głęboka 14. — 3) Dr. Szychowski Piotr, Tarnowskiego 21. Stupnicka Janina, Obwodowa 20. — 4) Zawadzki Roman, Barszczyńska Marja. — 5) Kram Henryk, Gipsowa 4. Worliczek Janina, Zdrowia 3. — 6) Stupczyński Piotr, Heleny Modrzejewskiej 11a. Zarzycka Marja, Stolsko.

W parafji św. Anny. 1) Bronisław Sulik — Eufrozyna Bajak. — 2) Teodor Romanów — Anna Bilecka.

W parafji św. Antoniego. 1) Guziakiewicz Józef Antoni, Głowińskiego 25. Smetańska Irena, Głowińskiego 14. — 2) Ohlinger Emil, Kurkowa 27. Ajesz Marja, Zniesienie. — 3) Cwudziński Józef, Gliniańska 18. Muszyńska Józefa, Kalisz. — 4) Maciek Jan, Leśna 19. Kłoczko Joanna, Leśna 19. — 5) Wojnarowicz Piotr. Krzywczyce 56. Kwintiuk Janina, Krzywczyce 56. — 6) Gierczuk Stanisław, Piaskowa 3. Melanja Kwaśnicka, Piaskowa 3.

W parafji św. Marcina. 1) Niwiński Leopold Ostrów manowiecki, Szmytówna Helena, Kuszewicza 5. — 2) Langenfeld Ferdynand, Panieńska 7. Ilków 1 śl. Kowalczuk Katarzyna, Tkacka 3.

W parafji św. Elżbiety. 1. Kowal Włodzimierz i Aniela Dygdałowicz, ul. Gródecka 127. — 2) Szczygie Marjan i Emilia Serniuk, Gródecka 127. — 3) Wittal Jan i Helena Gontar, Gródecka 131.

Kierownik pisma i Red. odp.: X. Dr. Teofil Długosz. — Nakł. Tow„ Bibljoteka Religijna" z zasiłkiem XX. Proboszczów
Z Drukarni Tow. „Bibljoteka Religijna" pod zarządem Jana Przyszlaka — Lwów, Ormiańska 13. Tel. 24-61.